Lietas arhīva Nr. C-2380-21/32
ECLI:LV:ZRT:2021:0222.C73662320.4.S

Aizmugurisks spriedums

Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2021.gada 22.februārī

Zemgales rajona tiesa: tiesnesis V.Muižnieks,

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers.A/prasībā pret /pers.C/par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers.A/(turpmāk – "prasītāja") pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ cēlusi prasību pret /pers.C/(turpmāk - "atbildētājs") par parāda piedziņu. Saistības izriet no /datums/noslēgtā aizdevuma līguma Nr./numurs/.

Prasībā lūdz piedzīt prasītājas labā no atbildētāja aizdevuma summas parādu 4874,64 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 280,74 *euro*, nokavējuma procentus 31,46 *euro*, likumiskos procentus 229,17 *euro*, maksu par atgādinājumiem 21,00 *euro* un tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma(turpmāk – "CL") 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946.pantu, Civilprocesa likuma (turpmāk - "CPL")1., 41.panta pirmā daļa,97.,193. un 195.pants.

Atbildētājs paskaidrojumus par prasību tiesā nav iesniedzis.

Pamatojoties uz 2020. gada 6. novembra Ministru kabineta rīkojuma Nr. 655
"Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.1.punktu nolemts civillietu izskatīt rakstveida procesā.

Papildus rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

Saskaņā ar CPL 208.[1] panta pirmo daļu, ir pamats lietā taisīt aizmugurisku spriedumu, pamatojoties uz lietā esošajiem materiāliem, kas konkrētajā gadījumā ir pietiekami strīda izšķiršanai.

Motīvu daļa

Novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Prasība tiek apmierināta pilnīgi, tāpēc aizmuguriska sprieduma gadījumā lietā taisāms saīsināts spriedums, kur aprakstošajā daļā norādāms prasības priekšmets, normatīvie akti, pēc kuriem vadījies lietas dalībnieks un prasījumi. Motīvu daļā norāda normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa (CPL 194.panta pirmās daļas 2.punkts un otrā daļa).

Apmierinot prasību daļēji tiesa ir vadījusies pēc šādiem normatīvajiem aktiem:

CL 1402., 1587., 1589., 1590., 1722.panta pirmā daļa, 1754., 1756., 1759. panta 1. punkts, 1765.panta pirmā un otrā daļa, 1811., 1838., 1943.pants.

Saskaņā ar CPL 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājas samaksātie tiesas izdevumi ir 457,49 *euro,* kas sastāv no samaksātās valsts nodevas 452,12 *euro* (lietas 6.-7.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 5,37 *euro* (lietas 8.lapa).

Prasība apmierināta 99,42% apmērā, tāpēc prasītājas labā no atbildētāja piedzenami samaksātie tiesas izdevumi 454,84 *euro*.

Nav pamata piedzīt prasītājas norādītos ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos tiesas izdevumus **7,61** *euro.* Samaksātie tiesas izdevumi **7,61** *euro* izmantoti ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu atlīdzināšanai lietā par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, saskaņā ar CPL 50.[1] nodaļas noteikumiem .

Saskaņā ar CPL 406.[6] panta trešās daļas nosacījumiem, pieņemot lēmumu par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas, samaksātā valsts nodeva tiek ieskaitīta ceļot prasību, prasības tiesvedības kārtībā. Cita veida tiesas izdevumu atlīdzināšana šajā procesā nav paredzēta. Tas arī pamatoti, jo šie izdevumi ir ne tikai samaksāti, bet arī izmantoti nodrošinot brīdinājuma kārtības lietvedību.

Lai arī izdevumi, ko samaksājusi puse, kuras labā taisīts spriedums, atzīstami par tās zaudējumiem šī jēdziena plašākā izpratnē, tomēr nav pamata tos saistīt ar puses tiesībām celt materiāltiesisku prasījumu par zaudējumu piedziņu, jo jautājums par tiesas izdevumiem pieder procesuālajām, bet ne materiālajām tiesībām. Šāds viedoklis vairākkārt sniegts arī Senāta judikatūrā (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 21.janvāra spriedums lietā SKC-6 un 2011.gada 6.aprīļa spriedums lietā SKC-143*). Tādejādi procesuālie izdevumi vienā lietā nav atzīstami par zaudējumiem un atlīdzināmi citā lietā.

Atbilstoši CPL 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 97., 190.- 195., 204.[1] , 208.[2] pantu, tiesa

nosprieda

1. Prasību apmierināt daļēji.
2. Piedzīt no /pers.C/, **personas kods /personas kods/**, par labu par labu /pers.A/, reģistrācijas Nr. /numurs/:
   - aizdevuma summas parādu 4874,64 *euro*;

   - aizdevuma lietošanas procentus 280,74 *euro*, par laiku no /datums/līdz /datums/;

   - likumiskos procentus 229,17 *euro*, par laiku no /datums/līdz /datums/;

   - maksu par atgādinājumiem 21 *euro*;

   - samaksāto tiesas izdevumu daļu 454,84 *euro*,

   kopā 5860,39 (pieci tūkstoši astoņi simti sešdesmit *euro* un 39 centi).

3. Noraidīt prasību daļā par nokavējuma procentu 31,46 *euro* piedziņu.
4. Noteikt /pers.A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no **pamatparāda summas**.
5. Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.
6. Prasītājas labā piedzenamo naudas summu samaksa veicama prasītāja pārstāvja /pers. B/ norēķinu kontā Luminor Bank AS /numurs/.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma sastādīšanas dienas 2021.gada 22.februāra apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Atbildētājs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Zemgales rajona tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnesis V.Muižnieks